

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Nathan Vecht
Titel	Don Juan
Jaar	2012
Uitvoering	

Copyright (C) 2012 by Nathan Vecht

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, enscenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur!

Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Nathan Vecht
Titel	Don Juan
Jaar	2012
Uitvoering	2012

Nathan Vecht

Don Juan

naar Molière

Personages

don

koos *persoonsbeveiligers van Don*

don sr. *vader van Don*

elvira *getrouwd met Don*

maurice *broer van Elvira*

edwin *broer van Elvira*

henk *ambulancechauffeur*

mariska *verpleegster*

sophie *dokter*

ellen *persvoorlichter*

prins *wassen beeld*

mounir *schoonmaker*

candy *kamermeisje*

mandy *kamermeisje*

sandy *kamermeisje*

scène 1

Vliegveld. Entree van een elite business lounge. Koos, persoonsbeveiligers, staat voor de entree. Hij bestudeert een pasje. Maurice heeft haast. En is geïrriteerd.

koos Dit gaat niet werken.

maurice Maar ik heb een gouden pas.

koos Je kan alleen naar binnen als je platinum bent.

maurice En hoe word je platinum?

koos Wat ik ervan gehoord heb, word je niet platinum, je bent het.

maurice Maar als je iets bent, dan ben je dat toch ooit geworden?

koos Ik heb het ook niet verzonnen.

maurice Luister, vriend! Mijn zus gaat op huwelijksreis. Keert binnen een dag terug. En belt totaal overstuur of we haar van het vliegveld willen halen. We komen hier aan. En ze is in geen velden of wegen te bekennen.

koos Dat zijn vervelende dingen.

maurice Ik wil nu mijn schoonbroer spreken, om te horen wat er gebeurd is!

koos Stel dat hij hier zou zijn, wat je mij niet officieel hebt horen bevestigen, dan nog mag ik je niet naar binnen laten.

maurice Wat doet hij hier eigenlijk?

koos Ja, wat doet een mens in de elite business lounge.

maurice Wat is hij hier aan het doen?

koos Daar kan ik helaas niets over loslaten.

Edwin op

Broer van Maurice. Het korte lontje.

edwin Is hij hier binnen?

maurice Ed, wacht nou effe.

Edwin geeft zijn pas aan Koos. Koos bestudeert het pasje.

maurice Dit gaat niet werken, Ed.

edwin Ik heb een gouden pas.

maurice Je moet platinum zijn.

edwin Hoe word je dat?

maurice Dat kan je niet worden, dat ben je.

edwin Wat is dat nou weer voor onzin?

maurice Ja, godverdomme, Ed. Ik heb het ook niet verzonnen!

edwin *tot Koos* Wat is hij hier eigenlijk aan het doen?

Koos zwijgt.

maurice Hij mag niks loslaten.

edwin *tot Koos* Wat is hij hier aan het doen?

maurice Ed, rustig.

Koos zwijgt.

edwin Hé, koekenbakker! Wat is hij aan het doen!

koos Hij ligt een stewardess te neuken. *Maurice en Edwin vallen stil.*

koos Of ligt. Staat, om precies te zijn. Ik trof hem voor het laatst in staande positie aan.

Maurice en Edwin zijn perplex.

edwin Een stewardess... Hij ligt nu –

koos Staat.

edwin Wat is dit?

koos Jullie hebben het niet van mij. Maar jullie zus is met een

wild beest getrouwd. Moeders en dochters. Blond en donker.
Slank en rond. Hoe die 't doet, ik weet het niet, maar hij doet 't.
Zo'n beetje alles rond de zevenendertig graden is in gevaar.

edwin Wat is dit voor zieke geest?

koos Hij is de duivel in maatpak. Hij gelooft nergens in. Toont
voor niets en niemand maar het kleinste beetje respect. Alles wat
hij aanraakt explodeert van genot. En als de rook is opgetrokken
is hij 'm weer gesmeerd. En wie mag de puinhoop opruimen?

Wie trekt godschristus al bijna drie jaar met stoffer en blik achter
een spoor van vernieling aan?

maurice Dus hij staat nu een stewardess –

koos Ik ben er ook op tegen. Dat we dat even duidelijk hebben.

Maar je staat soms toch te applaudisseren langs de zijlijn.

edwin Maar hij is gisteren getrouwd.

koos Ja, hoe leg ik dat uit... Don is een mensen-mens.

edwin Maar waarom Elvira? Zo puur en eerlijk als ons zusje
bestaan ze bijna niet meer.

maurice Ed. Rustig.

edwin *tot Koos* Maar hij heeft twee jaar achter haar aangezetten.

De kunstwerken... de sieraden... hij heeft haar zelfs een diamant
gegeven.

koos De diamant wordt alleen ingezet bij de allerlastigste
gevallen. Tot nu toe was daar niemand tegen bestand. Behalve
jullie zusje. Toen heb ik gezegd. Deze is niet te doen. Laten
gaan. Maar hij vond het alleen maar interessanter worden.

maurice Maar ze was nog maagd!

edwin Ze wilde wachten op het huwelijk.

koos Don is dol op uitdagingen.

edwin Ik maak hem kapot.

maurice Ed. Overleg.

edwin En wat hij op de bruiloft heeft gezegd... dat hij ons
beschouwt als zijn eigen familie... dat hij ons ziet als zijn twee
beste vrienden...

maurice Ed. Overzicht. Is belangrijk. In conflictsituaties.

edwin En de zakelijke samenwerking die we met hem zijn
aangegaan... is dat ook allemaal...

maurice Ed. Nou moet je geen paniek gaan maken. Alles is bijna

rond. Hij hoeft alleen nog maar met zijn vader de financiering in orde... *valt stil* Dit meen je niet.

edwin *tot Koos* En jij werkt hier aan mee?

koos Ik doe een stuk beveiliging.

edwin Als ik jou was zou ik jezelf maar gaan beveiligen.

maurice Ed, Ed, niet doen.

edwin *tot Koos* Dat jij met jezelf kan leven.

koos Ik doe alleen wat mij wordt opgedragen.

edwin Ieder mens heeft toch principes?

koos Heb ik ook, maar ik moet ook de huur betalen.

edwin Je werkt voor een rat. Een rioolrat.

maurice Ed.

edwin Weet je wat dat jou maakt?

maurice Er hangen hier overal camera's.

edwin De luis van een rat.

maurice Weet Elvira dit?

edwin De schaamluis.

koos De ervaring leert dat het beter is om niet alle feiten naar buiten te brengen.

maurice Waar is ze?

koos Ik ben haar bij de bagageband uit het oog verloren.

edwin Dat is toch jouw beroep? De boel in het oog houden.

maurice Ed.

edwin Dat is toch zijn beroep? Of niet dan? Ik ga toch ook niet een bakkerij beginnen en dan geen brood verkopen.

maurice Ed.

edwin Of dat ik een dierenspecialzaak ga beginnen... en dat ik dan geen speciale –

maurice Edwin! We moeten Elvira vinden.

edwin *tot Koos* Jij gaat hier niet mee weggkomen!

koos Luister nou. Ik sta aan jullie kant. Aan onze kant.

edwin En hij al helemaal niet!

koos Jullie hebben dit niet van mij.

Maurice en Edwin af

koos Ik ontken alles!

Don op

don Waren dat nou mijn geliefde schoonbroertjes?

koos Niet dat ik weet.

don Kijk me eens aan, double-o-seven. Niet jokken, dat gaat je slecht af.

koos Het zouden inderdaad je schoonbroertjes kunnen zijn. Ja, verdomd, ze waren het. *_Don strekt zijn armen uit. Koos doet op de automatische piloot Dons manchetknopen dicht.*

don Je raadt het nooit.

koos Wat?_don Groenland... Het stewardessje.

koos Woont ze daar?

don Niet meer. Maar ze is er wel geboren. Dan telt het toch?

koos Alleen als ze daar tot haar achttiende heeft gewoond.

don Ze was volgens mij achttien.

koos Dan kan ik het niet goedkeuren.

don Jezus, Koos. Groenland. Die zijn zeldzaam.

koos Jij hebt de regels verzonnen.

don Dan zijn de regels bij dezen veranderd. Weet je welke ik volgens mij ook nog niet heb gehad. Vaticaanstad.

koos Don.

don Een non... met borsten als rijpe meloenen... in de Sixtijnse kapel... en dan iets met kaarsvet. En aardbeien. Ik weet niet hoe ik daar nu op kom, maar –

koos Ik heb zitten denken.

don Weet je waar ik vannacht over droomde. Een poedelnaakt topmodel op de motorkap van een gele Lamborghini. In een wasstraat in Calcutta. Zou dat iets betekenen...

koos Don. Ik heb even zitten denken –

don Daar betaal ik je niet voor.

koos Je betaalt me ook niet. Ik heb al drie maanden geen salaris gekregen.

don Eigenlijk zou jij mij moeten betalen. _Dat iemand met jouw beperkingen onderdeel mag zijn van mijn entourage, is je reinste vorm van ontwikkelingshulp.

koos Don. Ik heb net een korte risicoscan gedaan. En ik voorzie gesodemieter.

don Maar daar ben je toch voor ingehuurd?

koos Jawel, maar we zouden ook een keer kunnen vertrekken voordat het gesodemierter –

Don heft zijn hand op. Koos zwijgt.

Echtpaar op

Man en vrouw, zichtbaar met elkaar in hun sas. Don reageert op de vrouw als een roofdier op zijn prooi. Het echtpaar gaat de lounge in.

Echtpaar af

don Ik moet nog even naar binnen.

koos Maar je hebt vijf minuten geleden nog –

don Koos. Hoe lang geef ik je nou al college?

koos Bijna drie jaar.

don Bij elk nieuw land in zicht vragen we ons maar één ding af.

Hoe zou het zijn om aan land te gaan? Geen hals is even stijl, geen décolleté even diep, geen venusheuvel even hoog. Hoe bereisd je ook bent, je weet nooit wat voor vlees je in de kuip hebt. Dat maakt elke nieuwe ontdekkingsreis zo onweerstaanbaar. Volgt ze of leidt ze, streelt ze of bijt ze, spreidt ze of rijdt ze? Geen grotere sensatie dan de eerste voet aan wal.

koos Maar dat hoeft toch niet elke dag. Columbus ontdekte ook maar een paar landen per jaar.

don Ach Koos, jij denkt toch ook de hele dag aan niks anders. Ik kan mijn hobby niet uitoefenen of je hangt over mijn schouder mee te hijgen.

koos Ik ben verantwoordelijk voor je veiligheid.

don Hou toch op. Je staat hier omdat mijn almachtige vader in de illusie verkeert, dat als er een aap met een stuk verlengsnoer in zijn oor achter me aan hobbelt, de collateral damage enigszins beperkt zal blijven.

koos Ik ben een gecertificeerd persoonsbeveiliger.

don En ik ben maagd.

Don maakt aanstalten de lounge in te gaan.

koos Weet je wat ik dacht. Nadat je gisteren het jawoord gaf aan Elvira. Misschien ga je wel een nieuwe fase in.

don Er zit echt een steekje bij je los, hè? Trouw is voor malloten. Het zou een flagrante belediging voor moeder natuur zijn als wij ons zouden afkeren van al dat prachtige werk dat ze verricht.

Noem mij iets dat beter voelt dan een opkomende verliefdheid, gevolgd door het ontembare verlangen, en tot slot de zoete smaak van de verovering. Maar daarna is het afgelopen. Einde oefening. Verliefdheid gaat over in houden van. Bullshit. Verliefdheid gaat over in een chronisch gebrek aan hartstocht. Houden van is de eerste stap in de vreugdeloze aftocht richting vrijwillige euthanasie. Hier kan een verstandig mens toch niets tegenin brengen?

koos Dat is nou juist het probleem! Als jij eenmaal begint te praten kan ik er aan het eind niets meer tegenin brengen.

Don maakt aanstalten de lounge in te gaan.

koos Ieder mens heeft toch principes?

don Heb jij ooit een vlamme erectie van een principe gekregen? De mens zou zich moeten laten leiden door zijn onderbuikgevoel. Geen beter kompas dan de onderbuik – sinds wanneer heb jij principes?

koos Sinds best wel lang. *denkt na* Dierenmishandeling. Ben ik tegen. *denkt weer na* En doorrijden na een ongeluk. Ben ik ook tegen.

don Pedofielen?

koos Ja.

don Onrecht?

koos Ben ik allemaal tegen.

Elvira op

koos Ik barst van de principes.

don Sherlock.

koos Hm?

don Jouw taak is mensen met plezierremmende bijwerking bij me uit de buurt te houden. Krijgen we dit.

Koos ziet Elvira nu ook.

don Heb je daar een passend antwoord op?

koos Het is je vrouw.

don Hm. Touché. Toch zou ik je moeten ontslaan.

Elvira houdt stil bij Don en Koos.

elvira Is het waar?

don Is wat waar.

elvira Ik sloot mijn ogen... wilde mijn indrukken nog een keer de

revue laten passeren... het jawoord... de kus... de ringen... ik opende mijn ogen... en ik zag je uit de wc komen. Met een stewardess.

don Wat was je vraag?

elvira Was ik aan het hallucineren?

don Geenszins.

Elvira stort in.

elvira Zeg me dat het niet waar is! Zeg het!

don Het is waar.

elvira Waarom zeg je niet dat het je spijt? Dat je alles zal doen om het goed te maken?

Dat niets ons kan scheiden behalve de dood!

don Ik ben tot de ontdekking gekomen dat ik niet ben opgewassen tegen de sleur van het huwelijk.

elvira Maar we waren op huwelijksreis. Op de heenweg. We waren amper opgestegen.

don Ik werd overmand door een intens schuldgevoel. Ik dacht, als ik niet luister naar mijn intuïtie, dan ben ik mijn hart ontrouw, en pleeg ik overspel. Dat kan vreten aan een mens hoor. Ontrouw.

Elvira zoekt naar woorden.

koos Ja, dit heb ik dus ook altijd.

elvira Maar... de brieven die je me hebt geschreven... de gedichten... de urenlange gesprekken... het eindeloze geduld dat je heb opgebracht... dat doe je toch alleen als het om de ware liefde gaat?

don Het was ook waar. For the time being.

elvira Heb je ooit van me gehouden?

Don zwijgt.

elvira Wat ben jij?

don Ik ben onderweg. Naar een afspraak.

elvira Waarom ben je met me getrouwd?

Don staart Elvira aan.

don Koos, neem jij het hier even over. Ik moet naar binnen.

Unfinished business. Toedeloe.

Don af

elvira Don!

Maurice op

maurice Elvira! Weg daar!

koos Je bent wat aan de late kant.

maurice Wat heeft hij je verteld?

elvira Hij is in de war. We moeten hem helpen.

maurice Elvira. Je bent zelf een beetje in de war.

elvira We hebben elkaar eeuwige trouw gezworen!

maurice Het blijkt dat voor Don eeuwig iets korter duurt.

elvira Waarom is hij dan op zijn knieën gegaan?

stilte

koos Hij is met je getrouwd om je in bed te krijgen.

elvira Onzin. Dan was hij wel achter een ander aan gegaan. Bijna niemand wacht meer tot na het huwelijk.

koos Ik zou je adviseren. Trek het je niet persoonlijk aan.

elvira Trek het je niet persoonlijk aan? Ik ben met hem getrouwd.

koos Laat het los.

elvira Hij is de liefde van mijn leven. En ik die van hem.

koos Van je af.

Edwin op

edwin Elvira! Weg daar!

maurice Je bent wat aan de late kant.

edwin Waar is hij? Ik pak hem.

elvira De gedachte nooit meer het bed met hem te delen is onverdraaglijk.

edwin Wat zegt ze nou?

maurice Wat zeg je nou?

edwin Als die schoft ook nog maar één vinger naar je uitsteekt.

elvira Eén vinger. Daar zou ik de rest van mijn leven op wachten.

Ik ken geen man die met één vinger zoveel genot kan schenken.

maurice Je bent ook nog nooit met een andere man geweest

elvira En ik zal nooit meer met zo'n man zijn.

koos Ik hoor wel eens wat. En Don kan dingen. Dingen die niemand anders kan.

elvira Hij tilde me op... alsof ik gewichtloos was... liet me

langzaam zakken... en stak met zijn machtige lucifer het vuur in mij aan.

edwin Genoeg.

elvira Er stroomde een gloed door mijn lijf heter dan lava.

maurice Klaar.

elvira Ik smeekte dat de tijd stil zou blijven staan...

edwin Afronden.

elvira ...en ik hem voor altijd in me kon voelen.

maurice Elvira. Hou op!

elvira Ik wil hem terug.

maurice Hij heeft overspel gepleegd! Op _jullie huwelijksreis!

elvira Ja. Nou. Dat was een vergissing. _We stegen op. En toen kreeg hij last van hoogteziekte. Dus toen ging hij naar de wc. En daar was opeens een stewardess. En die begon hem te verleiden. En hij was een beetje duizelig. En toen kon hij eenmalig geen weerstand bieden. Kan iedereen gebeuren.

maurice Doe nou niet zo naïef!

edwin Hij heeft die vrouw hier tien minuten geleden nog een keer staan –

koos *tot Maurice en Edwin, gedempt* Dat was een ander. Een grondstewardess.

Maurice en Edwin zijn perplex.

elvira Ik moet naar hem toe.

koos *tot Maurice en Edwin, gedempt* Uit Groenland. Die zijn heel zeldzaam.

elvira Koos, ik moet hier naar binnen.

edwin Dat gaat niet werken.

elvira Waarom niet?

edwin Dat kan alleen als je platinum bent.

elvira Hoe word ik platinum?

edwin Dat kan niet je worden, dat ben je.

elvira Waar slaat dat nou weer op?

maurice en edwin Wij hebben het ook niet verzonnen!

elvira Ik moet naar binnen! Ik ben zijn vrouw! Ik ben zijn grote liefde!

Maurice probeert Elvira in bedwang te houden.

elvira Wat heb ik nou verkeerd gedaan?

edwin Je hebt niets verkeerd gedaan. Je bent alleen per ongeluk getrouwd met de grootste klootzak uit de wereldgeschiedenis.

elvira Vorige week zeiden jullie nog dat ik me geen betere man kon wensen.

maurice Dat was met de kennis van toen. Met de kennis van nu –

elvira Dat het geen kwaad kon om te trouwen met iemand uit zo'n kapitaalkrachtige familie.

maurice Daar kan ik me niks van herinneren.

koos Ah, mannen met principes.

maurice Jij moet oppassen nou!

elvira Ik ben zo verdrietig! Ik ben zo kwaad! Ik ben zo geil! Ik wil dood!

maurice Elvira!

Elvira herpakt zich. Huilt dan zacht.

elvira *tot Maurice en Edwin* Sorry dat ik zo'n scène heb gemaakt.

maurice Kom.

elvira Jullie kunnen hier ook niets aan doen.

maurice We gaan.

elvira Sorry, Koos.

koos Ik sta aan jouw kant.

edwin Jullie zijn nog niet klaar met ons.

Maurice, Edwin en Elvira af

Don op

Hij overhandigt Koos een fles champagne en twee glazen.

don Ze stond aan de bar. Alleen. Dus ik ga naast haar staan. En zeg. Herbergier, champagne! Ze kijkt me aan. Een lach. Het was feitelijk al voor elkaar. Net als ik de kurk van de fles wil schieten, komt haar liefhebbende echtgenoot aanzetten. Met wie hebben we het genoeg, duifje? Twaalfeneenhalf jaar getrouwd. Net terug van een romantisch weekend Parijs. Het was één grote farce.

koos Het leek me wel een gelukkig echtpaar.

don Als je voor de verandering eens had opgelet, had je een vrouw gezien die smeekte om bevrijd te worden uit een verstikkend korset. En zolang niemand anders zich aandient, ben ik bereid de zware taak op me te nemen.

koos Don.

don Eén glas had ik nodig om die schijnvertoning te ontmantelen.

Maar het gelukkige paar moest er vandoor. Ze gingen het weekend feestelijk afsluiten met een ballontocht.

Een ballontocht.

koos Ik denk dat het echt beter is als we nu gaan.

don Haar ketenen zaten zo strak dat ze bij het weglopen niet eens om durfde te kijken. Maar haar rug vertelde me alles. Verlos me.

Verlos me.

koos Don! We gaan!

don Uitstekend idee, my dear Watson. We gaan een vliegtochtje maken.

koos Een vliegtochtje? Ik heb hoogtevrees. Dat weet je.

don Mensen met hoogtevrees zijn niet bang voor hoogte, ze zijn bang voor het leven.

Don en Koos af

scène 2

Ziekenhuis. Ambulancechauffeur Henk en verpleegster Mariska houden een koffiepauze.

henk Dus die twee zitten op dat glooiende grasveld. Te picknicken. Met alles erop en eraan. Dat kan je huren, schijnt.

Maar die eigenaar, die zit nog in die mand.

mariska In de picknickmand?

henk Nee, in de luchtballonmand. Die wacht daar. In verband met de privacy.

mariska Die luncht niet even gezellig mee?

henk Dus die andere twee komen aanvliegen.

mariska Nog een ballon?

henk Nee, met zo'n ding. Waar je onder hangt.

mariska Parachute.

henk Nee, wat je kan sturen.

mariska Een parachute heeft toch geen stuur?

henk Het was ook geen parachute. Maar zo'n ding.

mariska Zo'n ding?

henk Waar je onder hangt. Met z'n tweeën aan elkaar. Een para...

mariska ...chute?

henk Maris.

mariska Ja?

henk Praat ik Chinees?

mariska Nee. Hoezo?

henk Die twee komen dus op die picknick af.

mariska Gingen ze mee picknicken?

henk Weet ik veel.

mariska Waarschijnlijk niet. In verband met de privacy.

henk Jezus, Maris! Wil je het nou weten of niet.

mariska Ik mag toch ook wel eens wat zeggen? Het is niet dat jij altijd bepaalt in een gesprek wanneer iemand wel of niet iets mag zeggen.

henk Die twee komen aanvliegen met een vaart die zijn eigen weerga niet kent. Maar in de lucht kan je niet effe remmen. Op de weg kan je remmen. In de lucht niet. Maar onder dat zeil zit een constructie van alimili-... van alinilium-... alilili-... zo'n ijzeren constructie. Dus de ene kant van dat geval gaat zo dwars die picknick in. En die andere kant tegen de gasontsteker van de luchtballon. Ik heb veel gezien met de jaren. Maar dit. Ik werd echt effe niet goed. Dat echtpaar en die ballonman de traumahelikopter in. En wij moesten die twee van dat parading in de wagen laden. De voorste lag compleet in de kreukels. Die functioneerde als een soort airbag. Terwijl die achterste, die had niks.

mariska Die had niks?

henk Ja, alleen een scheurtje in zijn pak. Maar daar had hij goed de kak in. Want hij zei nog. 'Merde, m'n kostuum.'

mariska Hè?

henk Was denk ik een heel duur pak.

mariska Staat op een picknickkleed vol ingewanden. En begint over z'n pak.

henk Ik denk dat hij het belangrijk vond om er goed uit te zien.

mariska Maar dan ben je toch niet goed bij je paasei?

henk Sommige mensen vinden het belangrijk om een beetje hun best te doen voor elkaar.

mariska Jij bent ook niet goed bij je ei.

henk Ik zou het fijn vinden als jij ook eens wat meer je best zou doen.

mariska Ik moet dit verplicht aan.

henk Ik heb het over dingen in het algemeen.

mariska Wat zit je nou weer vaag uit je nek te lullen.

henk Ik mis soms een bepaald soort iets.

mariska Waarom kan je me niet gewoon nemen zoals ik ben.

henk Waarom kan je wie je bent niet een beetje veranderen.

mariska Jezus Henk, ik verander mijn eigen een ongeluk! Is het weer niet goed.

stilte

henk Hou je eigenlijk nog wel van me?

mariska Tuurlijk hou ik van je. Maar je moet niet zo aan mijn kop zitten zeiken. De patiënten zitten ook al de hele dag aan mijn kop te zeiken. Iedereen zit de hele dag aan mijn kop te zeiken.

henk Wat is de laatste keer dat wij zijn wezen picknicken met een luchtballon?

mariska Jij hebt hoogtevrees. Dan buigen die knieën van je weer alle kanten op.

henk Dan gaan we alleen picknicken.

mariska Je zou me ook eens mee kunnen nemen naar een sterretjesrestaurant.

henk Weet je wat dat kost?

mariska Ik ga mijn ronde afmaken.

henk Maris, wacht nou effe. Je hebt de helft nog niet gehoord.

Die twee liggen dus in de wagen. Die ene, die airbag zeg maar, die vergaat van de pijn. Dus ik met volle toeters en bellen hier naar toe. Maar die vent met dat pak, die begint opeens rare geluiden te maken. Bam. Buiten westen. Dus één van de collega's achterin, zij doet mond op mond beademing. Ik kijk in mijn spiegel. Begint hij haar opeens te zoenen. Ik dacht nog. Ben ik nou niet goed. Dus ik kijk nog eens. Zit zij hem terug te zoenen. Dus ik na afloop. Ik zeg tegen haar ben jij wel goed bij

je kokosnoot? Zegt ze, weet je wel wie dat was. Was het of andere beroemdheid.

mariska Wie?

henk Moest jij niet je ronde afmaken?

mariska Henk!

henk Je komt te laat hoor.

mariska Wie! Wie was het?

henk Die altijd op die feestjes... hoe heet die nou... die zoon van die rijke...

mariska Van wie? Van wat? Watwatwat?

henk De zoon van die mediamagneet. Iets met Don dit en dat.

Mariska perplex

mariska Datmeenjenietdatmeenjenietdatmeenjeniet. En die is nu in het ziekenhuis? Die is nu in ons ziekenhuis?

henk Wat ga je doen?

mariska Even mijn ronde afmaken.

Twee bedden. Don in het ene bed. Hij heeft geen schrammetje. En verveelt zich.

Koos in het andere bed. In de kreukels. _Sophie, een arts, onderzoekt Koos. Bij elke aanraking verkrimpt Koos van de pijn. Tussen de bedden hangt een gordijntje. Don kan Koos en Sophie wel horen, maar niet zien.

don Ik had haar te pakken, Maverick. Het is dat je landing wat slordig was.

koos Hoe kan ik nou landen als jij me vlak van te voren een fles champagne en twee glazen – au.

don Zal je net zien dat ik de liefde van mijn leven ben misgelopen.

koos Ah...

don Wat staat er vandaag op het programma?

koos De onthulling van je wassen beeld.

don Hoe laat beginnen de festiviteiten?

koos Vanmiddag – au.

don Kleed je aan. We gaan.

koos Dat gaat een beetje lastig – ah...

don Hé, smeerpip. Hou je handen eens boven de dekens.

koos Ik word onderzocht.

don Door wie?

koos De dokter.

don Zeg hem dat hij een beetje voort moet maken. Ik ben wel weer toe aan een verzetje.

koos Ik zal het aan hem doorgeven.

Sophie onderbreekt haar handelingen. En kijkt Koos vragend aan. Ze maakt aanstalten iets te zeggen. Koos schudt van nee.

sophie U was er beiden van op de hoogte dat we in de eenentwintigste eeuw leven?

Don gaat rechtop in bed zitten. Hij heeft een nieuwe prooi ontdekt.

koos Oh, nee...

sophie En het vrouwen sinds kort is toegestaan te participeren op de arbeidsmarkt?

don Ik betwijfel of we daar iets mee zijn opgeschoten.

sophie Pardon?

don Het leven was ooit bijzonder overzichtelijk. De man ging op jacht naar een zwijn. En de vrouw hield ondertussen de grot aan kant. Scharrelden er kinderen rond dan kwam dat op de to-do-list van de vrouw. Stond er een indringer voor de grot dan was dat een actiepuntje voor de man. Dit format heeft jarenlang uitstekend gewerkt. Het is me een raadsel waarom jullie er op een goed moment op aandrongen de taakverdeling te herzien.

sophie Meent hij dit serieus?

koos Ik zeg even helemaal niets meer.

don Wij waren ervan overtuigd dat jullie er snel op terug zouden komen. Want dat het jullie doodongelukkig zou maken, dat zagen wij van mijlenver aankomen. Kleine misrekening. Jullie zijn irrationele wezens. Wij mannen maken het leven aangenaam voor elkaar. Wij eten een worst. Slaan elkaar op de schouder. En laten een boer. Dat lucht op. Jullie vrouwen maken het leven hopeloos ingewikkeld. Jullie geven elkaar een onmogelijk recept. Dat brandt aan. En bespreken achter elkaars rug wiens pannetje het meest is aangekoekt. Dat zorgt voor stress. De

oplossing? Terug de grot in.

sophie Ik ben opgeleid om lichamelijke kwalen te genezen. Voor geestelijke bijstand moet ik u doorverwijzen naar een andere afdeling.

don Je bent opgeleid?

sophie Hmhm.

don Is je werk bevredigend?

sophie Mijn werk is een constante intellectuele uitdaging.

don Er bestaat geen dier dat na zijn winterslaap zijn kop uit zijn hol steekt en denkt, doe mij een intellectuele uitdaging.

sophie Wat denkt zo'n dier dan, volgens u?

koos Oh, nee...

don Het mannetje denkt. Zin in een vrouwtje. En het vrouwtje denkt. Zin in een mannetje.

sophie Als het leven zo simpel was.

don Het leven was zo simpel. Tot jullie de boel in de war gingen sturen.

sophie Een deel van de mensheid heeft sinds ze rechtop is gaan lopen een zekere ontwikkeling doorgemaakt. Het spijt me zeer dat dit alles aan u voorbij is gegaan. Als u het niet erg vindt, zou ik nu graag mijn onderzoek voortzetten.

don Ben je getrouwd?

sophie Dat zijn geloof ik niet uw zaken.

don Ah. Een vrijgezel.

Sophie voelt zich betrappt.

don Weer een vrouw wier poel der begeerte is opgedroogd, omdat haar is wijsgemaakt dat ze op zoek moet naar een man van haar eigen intellect.

sophie Ten eerste gaat mijn privéleven u niets aan. En ten tweede is mijn levensgeluk niet afhankelijk van een man. En nu wens ik niks meer te horen. Zodat ik verder kan gaan met mijn werk. Dat ontzettend bevredigend is!

Sophie vervolgt haar onderzoek. Haar toenemende ergernis reageert ze af op Koos, door hem steeds ruwer onder handen te nemen.

sophie Ik heb een heerlijk leven.

koos Au.

sophie Ik heb geweldige collega's.

koos Au.

sophie Een fantastische vriendengroep.

koos Au!

sophie En ik kan enorm genieten van een goed boek.

koos Godver...

don En wanneer heb je voor het laatst enorm genoten tussen de lakens?

sophie Dat gaat u al helemaal geen moer aan! Maar ook dat kunnen wij tegenwoordig prima af...

koos Au!

sophie ...zonder jullie.

Don verveelt zich. Hij drukt op het ECG-apparaat. We horen elkaar steeds sneller opvolgende pieptonen, gevolgd door een lange piep: alsof zijn hart het begeeft. Sophie laat Koos vallen. En spoedt zich naar de andere kant van het gordijn.

koos Godverdegodver...

Don kijkt Sophie stralend aan.

sophie Hé... maar u bent die zoon... van die –

don Zeg maar je.

stilte

sophie Dat je een zekere publieke bekendheid hebt, maakt ongetwijfeld indruk op vrouwen met een verstandelijke beperking. Maar niet op mij. Ik ben totaal niet onder de indruk. Kijk maar. Ik sta hier. En ik ben niet onder de indruk.

Sophie doet een poging onbewogen over te komen.

don Hoe heet je?

sophie Mijn naam is dokter Van der –

don Hoe heet je.

sophie Sophie.

don Wees nou eens eerlijk, Sophietje. Zou je niet al die intellectuele uitdagingen uit je handen laten vallen du moment er een man op de stoep staat die je sapcentrifuge weer aan de praat krijgt?

sophie Nou ja, zeg. Ik begrijp dat sinds wij vrouwen zelfredzaam zijn, jullie mannen in een identiteitscrisis zijn geraakt. In plaats van terug te grijpen naar de ijstijd, zouden jullie ook aan

zelfontplooiing kunnen doen.

Sophie pakt de medische status van Dons bed.

don Weet je wat jij nodig hebt?

sophie *schrijft op de medische status* Nauwelijks meer
waarneembare... hersenactiviteit...

don Een goede beurt. En ik ben bereid me daar belangeloos voor
in te zetten.

Sophie staart Don verbijsterd aan. Schrijft dan verder.

sophie Acute vorm van Gilles... de la Tourette...

Mariska op

Ze loopt langs het bed van Koos.

koos Zuster...

mariska Even niet nu.

Mariska houdt stil bij het bed van Don. Ze staart Don aan.

mariska *blik blijft gefixeerd op Don* Er is een wissel.

sophie Een wissel.

mariska Afdelingswissel.

sophie Wat is dat nou weer?

mariska Beslissing van hogehand. Iedereen moet een verdieping
omhoog.

Sophie maakt aanstalten te vertrekken.

don Sophietje. Denk je na over mijn voorstel?

Sophie houdt in. Vervolgt haar weg.

koos Dokter...

sophie Even niet nu.

Sophie af

Mariska staart Don aan.

stilte

mariska Ik heb echt zoiets van dit meen je niet. Dit. Meen. Je.

Niet. Jij ligt hier dus gewoon daadwerkelijk te liggen.

stilte

don Om in dit huis van misère een betoverend verschijning als jij
te zien, dat gaat mijn verstand te boven.

mariska Nou... bedankt.

don Je hoeft mij toch niet te bedanken voor je eigen schoonheid?

mariska Nee, dat is ook weer waar.

don Wat doe je hier eigenlijk?

mariska Ik werk hier, zeg maar.

don Maar wat heb jij nou te zoeken tussen doorligwonden en urinewalmen?

mariska Ja, dat vraag ik me eigen ook wel eens af.

don Je zou moeten losbreken van hier.

mariska Meen je dat nou?

don Jij bent een vrouw met stijl en klasse. Oprijlanen, gazonnen, joie de vivre, dat is jouw wereld. Het is je alleen nog nooit verteld.

mariska Nou, zie je wel.

Henk op

henk Mariska? Maris?

mariska Effe niet nu, Henk.

henk Ik ben je al een half uur aan het zoeken.

don Koos.

koos Ik heb een dwarslaesie.

don Koos.

koos Godschristus...

Koos klimt met pijn en moeite zijn bed uit.

don Ga je met me mee, weg van hier?

mariska Is goed.

Koos verspert Henk de weg.

henk Hé, jij bent van dat parading.

koos Paraglider.

henk Dat is het. Maris! Ik weet hoe dat ding heet.

Koos geeft Henk een knal. Henk verdwijnt in de coulissen.

don Ik geef je mijn hart, als je belooft er goed op te passen.

mariska Oké.

koos Ik neem ontslag.

don Ik geef je mijn welvaart, als je belooft er een beetje van te genieten.

mariska Oh, dat gaat wel lukken.

henk *off stage* Maris!

mariska Ik ben een vrouw met stijl en klasse, Henk!

Mariska maakt aanstalten iets te zeggen. Don legt zijn vinger op

haar lippen.

don De mens praat maar en praat maar. Maar soms zijn woorden overbodig. Vind je niet?

Mariska knikt. Koos strompelt terug naar zijn bed.

koos Ik neem ontslag.

don Denk jij nou echt dat Adam en Eva uren in discussie zijn gegaan voordat ze besloten het menselijk ras voort te planten?

Mariska schudt nee. Don brengt Mariska's hoofd onder de dekens. Ze begint hem te pijpen.

don James, ga jij eens iets te knabbelen organiseren.

koos Ik heb ontslag genomen.

Koos probeert terug zijn bed in te klimmen, maar het schiet in zijn rug. Hij kan geen vin meer verroeren.

don *tot Mariska* Hebben ze hier garnalenkroketjes?

Mariska's hoofd gaat op en neer.

don Koos.

koos Ik doe nooit meer iets. En al zou ik willen. Volgens mij ben ik vanaf mijn middel verlamd.

Sophie op. Ze spoedt zich naar Koos en probeert hem weer in bed te helpen.

sophie Wat doet u nou weer uit bed?

don Sophietje? Ben jij dat?

sophie Het antwoord is nee. Nee, nee en nog eens nee.

stilte

don Mijn somber hart is naar jou op zoek

En ik bemin je paarlemoeren lichaam

Je vlotte ranke stem

Donkere vlinder, zoet en definitief

Als het korenveld en de zon

De klaproos en het water

Sophie onderbreekt haar hulp aan Koos en beweegt zich richting het gordijn.

koos *in zeer oncomfortabele positie* Hé...

sophie Dat is Pablo Neruda.

don Viente poemas de amor.

sophie Viente poemas... de amor.

koos Dokter...

sophie Je kent er zeker niet nog één...

Mariska voert het tempo op. Don krijgt het steeds lastiger zijn genot in stilte te ondergaan.

don Ik bewandel kus voor kus jouw klein heeal

Je marges, je rivieren en gehuchtjes

Het genita-ha-ha-hale vuur wordt tot genot

En stroomt langs slanke ba-ha-ha-nen van het bloed

Het stuwt zich op als na-ha-hachtelijke anjer

En is niets... niets dan een flits... een flits in 't... aaaaah

Don is klaargekomen. _Mariska valt stil, ze blijft onder de dekens liggen. Sophie spoedt zich naar de andere kant van het gordijn.

koos *in oncomfortabele pose* Godverdegodver...

stilte

sophie Ik zou er eventueel wel op in willen gaan.

don Hm?

sophie Op je voorstel.

Mariska komt onder de lakens vandaan.

mariska Een lichte verhoging. Niets om je echt zorgen over te maken.

Sophie perplex

mariska Ik rond het hier wel even af.

sophie Als behandelend arts sommeer ik je nu de zaal te verlaten.

mariska Als behandelend zuster was ik hier eerder.

sophie Volgens mij ben je vergeten wie het hier voor het zeggen heeft.

mariska Ik had ook dokter willen worden. Maar dat kon niet.

Vanwege het glazen plafond.

sophie Er bestaat helemaal geen glazen plafond. Je bent gewoon te beroerd om fulltime te werken. Als je zo nodig de helft van de week wil shoppen en je bikinilijn bijharsen, zeur dan niet dat je carrière niet van de grond komt!

mariska Hars jij je bikinilijn niet?

sophie Daar gaat het hier niet om.

mariska Heb jij nog zo'n bebost geval daar beneden? Dat kan echt niet meer hoor.

sophie Ik ga niet mijn lichaam verminken om het de man naar de

zin te maken.

mariska Sinds ik ze heb laten opvullen letten mannen juist veel beter op als ik wat zeg.

sophie Je begeeft je op een hellend vlak, weet je dat. Wat is het volgende. Schaamlipcorrectie?

mariska Ze hebben het anders heel netjes gedaan.

sophie Wat?

mariska Ze zijn nu een stuk beter in balans.

sophie We hebben toch niet honderd jaar voor emancipatie gestreden om ons geslachtsdeel te laten verknippen!

mariska Beter dan die lellebellen die alle kanten op flapperen.

sophie Het is toch een totaal gebrek aan zelfrespect om je eigenwaarde te ontlenen aan de grootte van je labia minora?

mariska Hè?

sophie Oh, god. Helemaal vergeten. Jij hebt je holle hoofdje tegen het glazen plafond gestoten. Dat is de medische term voor schaamlip!

mariska Nou moet jij eens even goed naar mij luisteren. Met je doorgeleerde toontje.

Iedereen denkt... oh, dat is Maris... die zal wel zus en zus en zo zijn... maar wat maar heel weinig mensen weten... ik hoor op een gazon te liggen... met een glaasje joie de vavre... juie de veuvre... wat ik wil zeggen... als iemand hier het recht heeft om de patiënt af te ronden, dan ben ik het!

sophie Nou moet jij eens even goed naar mij luisteren. Met je opgevulde... attitude.

Onder deze witte jas... brandt een vlam... ja... en het is nu misschien nog een waakvlammetje... maar er hoeft maar dit te gebeuren... en er ontstaat een gigantische steekvlam... een onbedwingbare bosbrand... dus als iemand hier het recht heeft om door de patiënt te worden afgerond, dan ben ik het!

Sophie en Mariska kijken vragend naar Don. Maar Don wil geen keuze maken. Hij ziet het schouwspel met plezier aan.

sophie *herpakt zich* Volgens mij verliezen we uit het oog we waar het hier om draait. En dat is het belang van de patiënt. En de patiënt is totaal niet gebaat bij iemand, die behalve het verlenen wat vulgaire hand- en spandiensten, geen enkel talent

heeft.

Mariska probeert haar woede in te houden. Bezint zich. Neemt dan plaats op een paar meter van het bed. Recht haar rug, haalt diep adem, en richt zich tot Don.

mariska *Richt zich tot Don. En begint te zingen*

I hope life treats you kind _And I hope you have all you've dreamed of _And I wish to you joy and happiness _But above all this I wish you love _And I will always love you _I will always love you _I will always love you _I will always love you

I will always love you _I, I will always love you

Sophie neemt plaats op Mariska's plek. Recht haar rug, haalt diep adem, en richt zich tot Don.

sophie

Looking out on the morning rain

I used to feel so uninspired

And when I knew I had to face another day

Lord, it made me feel so tired

Before the day I met you life was so unkind

But you were the key to my piece of mind

Mariska wijst Don op haar horloge, gebaart 'hallo, tijd is om'.

sophie

'Cause you make me feel

You make me feel

You make me feel like

A natural woman

Mariska verdringt Sophie van haar plek.

mariska

Stop right there

I gotta know right now

Before we go any further

Do you love me

Will you love me forever

Do you need me

Will you never leave me

Will you make me so happy for the rest of my life
Will you take me away and will you make me your wife
I gotta know right now
Before we go any further
Do you love me
Will you love me forever
Sophie duwt Mariska weg.

sophie

Moi je t'offrirai
Des perles pluie
Venues de pays
Où il ne pleut pas
Je creuserai la terre
Jusqu'après ma mort
Pour couvrir ton corps
D'or et de lumière
tot Mariska Dit is Frans.

Je ferai un domaine
Où l'amour sera loi
Où l'amour sera loi
Où tu seras reine
Ne me quitte pas
Ne me quitte pas
Ne me quitte pas
Ne me quitte pas

mariska

I made it through the wilderness
Somehow I made it through
Didn't know how lost I was
Until I found you
I was beat incomplete
I'd been had I was sad and blue
But you made me feel
Yeah you made me feel
Shiny and new
Like a virgin

Touched for the very first time

Like a virgin

When your hearts beats

Next to mine

Elvira op. Allen vallen stil. En kijken naar Elvira.

elvira zingt als een musicalster

Mijn droom het is lang geleden nou

De hemel blauw vol hoop en leven

Een liefde die nooit sterven zou

Een god die alles zou vergeven

Maar de tijger in de nacht

Gromt als ingehouden donder

Als hij hoop aan stukken scheurt En mijn droom tot

schande maakt En in mijn droom haalt hij zijn

bruid Nog steeds wil ik hem alles geven Niet

alle dromen komen uit Niet elke storm kun je

overleven

Mijn droom zo anders dan de hel Waarin ik ben

gedoemd te leven

Waarin geen enkele hoop meer gloort

Het leven heeft mijn droom vermoord

Don gebaart Koos dat ze zich uit de voeten moeten maken. Don

en Koos af

Sophie en Mariska zetten hun gezang voort. Ze gaan zo op in de muziek dat ze hun strijd vergeten.

sophie en mariska

Oh baby baby

Oh baby baby

Oh baby baby

Oh baby baby

Get up on this!

Ah, push it,

push it good

Ah, push it, push it real good

Ah, push it, push it good

Ah, push it, p-push it real good

scène 3

Het Madame Tussauds Museum. Een galerij met wassen beelden van vrouwelijke iconen. Centraal het wassen beeld van de prins.

Een rek met wassen armen en benen.

ellen *off stage* Nee... nee... luister eens... luister eens naar mama... je kijkt op de bovenste plank... bo-ven-ste... je haalt de folie van het bakje... en je doet het in de magnetron... – jullie kunnen mij volgen hoor, deze kant op – nee, luister naar mama... je zet het klokje op twee minuten... daar heeft mama nu geen tijd voor... omdat mama aan het werk is... omdat mammie net als pappie... die zich daar nooit voor hoeft te verantwoorden... gewoon aan het werk is... mammie hangt nu op... ik hang nu op... kusjeflusje – Sorry, hoor. Even multitasken. Nou, ook namens mij welkom in het Madame Tussauds. Ik weet niet of iemand het programma al met jullie heeft teruggekoppeld, maar we lopen een kleine tien minuutjes achter op draaiboek. Dit vanwege vertraging bij een aantal mensen van de pers en de media.

Ellen op

Persvoorlichter van het museum.

Don en Koos op

Ellens telefoon gaat.

ellen *neemt telefoon op* Nee nee nee... twee minuten... wat zeg jij... dan moet je het er nu uithalen. Nu. Nu. Nu... weet je wat... bel pappie maar even... kusjeflusjepusje – En voorafgaand aan de onthulling van je wassen beeld is er voor de pers nog de mogelijkheid om enkele vragen te stellen. Oh, ik heb het beeld al even mogen zien, het lijkt als twee druppels water. Jullie kunnen hier nu even wachten tot het officiële gedeelte begint.

Zijn er nog vragen?

Don staart Ellen aan. Ellens telefoon gaat.

ellen *neemt op* Lieverd, ik ben aan het werk... dat weet ik... maar ik zit even in een belangrijke briefing... dan staat-ie denk ik op grill... boven en onder zo'n golvend ribbeltje dat is grill... luister schat, het is ook jouw combi-oven... ik ga ophangen... ik ga het nu doen. Nu. Nu. Ik hang nu op. *hangt op* Het leven is soms net een logistieke operatie. Maar daar zal je zelf wel alles vanaf weten.

Don reageert niet.

ellen Ik bedoel, je hebt natuurlijk ook een agenda met te weinig dagen en allerlei mensen die iets van je willen en honderdduizend dingen die teruggekoppeld moeten worden.

Ellens telefoon gaat.

ellen *neemt op* ...nee, het is soort driehoekig rondje met een kruisachtig iets in het midden... oh, wacht even, ik moet deze even nemen – *wisselgesprek* Ik kom eraan... nee, alleen de mensen met een uitrijkaart krijgen een gratis saucijzenbroodje... dat staat gewoon in het draaiboek... nee, bij food and beverage... als je even wacht... ik ben in drie tellen beneden – *wissel terug naar eerste gesprek* lieverd, het komt nu echt niet zo goed uit... nee nee nee, dat is hete lucht... weet je wat, anders geef je ze een boterham... in de broodtrommel! *hangt op stilte*

don Vraagt er wel eens iemand aan je. Hoe gaat het eigenlijk met jou...

ellen ...Ellen.

stilte

don Hoe gaat het eigenlijk met jou, Ellen?

ellen Met mij? Hoe het met mij gaat?

don Jij bestaat toch ook nog?

Ellen in verwarring. Don is verveeld. Hij pakt een been van het rek.

ellen Ik weet niet of dat helemaal de bedoeling is. Dat moet nog naar de restauratie.

Don hangt het been terug. Maar niet op de goede plek. Ellen corrigeert.

ellen Het lijkt of ze allemaal hetzelfde zijn, maar het schijnt dat geen mens twee precies dezelfde lichaamsdelen heeft.

don Jij maakt op mij anders een behoorlijke symmetrische indruk, Ellen.

ellen *lacht* Als je echt goed zou kijken, dan ben zelfs ik een beetje asymmetrisch.

Don legt zijn handen op haar borsten. Haar verbazing maakt snel plaats voor opwindning. Don voelt geen verschil. Hij brengt zijn handen onder haar kleding en voelt nogmaals. Wanneer Ellen haar opwindning nauwelijks meer kan bedwingen trekt

Don zijn handen terug.

ellen Goed. Dan ga ik beneden alles nog even terugkoppelen.

Ellen is in katzwijn. Don leidt haar achter het rekje. Hij trekt haar slipje onder haar rok vandaan. Ze pakt het rek vast. Don neemt haar van achter. De wassen ledematen komen in beweging. Ellens telefoon gaat. Ze neemt op.

ellen Met mama... ja, zeg maar tegen pappie... dat mammie ook nog bestaat.

Ellen hangt op.

ellen Ik besta... ik besta... oh ja... ik besta... ja... ja... ik bestaaa...

Ellen komt klaar als nooit tevoren. Ze valt in een staat van euforie voorover. Koos vangt haar routineus op. Hij helpt haar in haar slipje zoals een ouder een kind helpt aankleden. Hij zet haar rechtop, en geeft haar een duwtje. Ellen waggelt weg. In de zevende hemel.

Ellen af

Dons verveling slaat direct weer toe.

don Waar is de snoeppot?

Koos weigert dienst.

don Wat doe je?

koos Ik staak.

don Ik vind het prima dat je staakt, maar doe het wel in je eigen tijd.

koos Ik snap dat je vader wil dat je zelf de boekhouding doet.

Zodat je een gevoel krijgt voor de waarde van geld. Maar ik snap niet waarom mijn salaris onderdeel moet zijn van dat leerproces.

don De snoeppot.

Koos weigert dienst.

koos Mensen die in disbalans raken als ze niks te doen hebben, zijn bang om bij zichzelf in de buurt te komen.

don Wat zeg je nou?

koos Wie het moeilijk vindt om alleen te zijn, vindt het moeilijk om zijn ware ik te accepteren.

don Wat is dit?

koos En aan het eind blijf je alleen over met je ik en je verlatingsangst.

don Begrijp je zelf wel wat je zegt?

koos Niet helemaal. Maar ze hadden het hierover op televisie. En toen dacht ik aan jou.

don Dat een paar mensen vraagtekens zetten bij mijn manier van doen, wil nog niet zeggen dat ik het bij het verkeerde eind heb.

koos Iedereen zet er vraagtekens bij. En uitroptekens.

don De vrijheid om te kunnen doen wat ik wil, is de enige reden om 's ochtends mijn bed uit te komen.

koos Je komt meestal 's middags je bed uit.

don Zonder vrije wil is het leven een zinloze exercitie.

koos En meestal ook niet uit je eigen bed.

don En wat ik nu wil is mijn dagelijkse portie geestverruimende vitaminen!

Koos gaat overstag en overhandigt Don een etui. Don snuift een lijntje.

don Hoe zie je dat eigenlijk voor je? Een leven zonder mij?

koos Een huis. Met een tuin. En een vrouw. Met een kind. En een normale baan. Overdag.

don Weet je wat je zojuist beschreven hebt?

koos Nou?

don De Apocalyps.

Mounir op

Een schoonmaker. Met een kar vol schoonmaakspullen. Als hij Don ziet, houdt hij stil en staart Don aan.

mounir Hé man... jij bent... jij bent... bekend persoon! Jij bent van op de televisie!

Jij doet... jij hebt... jij bent van... jajaja!

Mounir zingt flarden van een lied. Dan realiseert hij zich dat hij zich vergist.

mounir Oooh... jij bent... jij bent van... van die... van dat... Jij bent... die zoon... van die man... van die hele rijke – oooh.

Koos verspert Mounir de weg.

koos Ho.

mounir *tot Don* Ik wil een kleine vraag stellen. Ik heb twee banen. Overdag maak ik schoon. 's Avonds maak ik schoon. Heel zwaar. En ik heb een vrouw. Die zit thuis. Mag ik geld?
don Je hebt maar één vrouw?

koos Don. Niet doen.

don *tot Mounir* Je mag er een stuk of vijf en je hebt er maar één?

koos Hij heeft een risicoprofiel.

mounir Mijn vrouw is duur.

koos Dan moet ze een baan zoeken. Zo doen wij dat in Nederland.

mounir Is moeilijk. Als zij een baantje wil, moet ze de straat op.

Andere mannen kijken naar haar. Mag niet.

koos Je eigen vrouw verstoppen, maar wel de hele dag naar onze vrouwen kijken.

Don pakt een stapel bankbiljetten uit zijn zak. Mounir wil het geld pakken. Maar Don trekt het terug.

don Alleen als ik je vrouw mag zien. Heb je een foto van haar?

Mounir twijfelt.

don Een fotootje. En je hoeft een maand niet te werken.

Mounir gaat overstag. Hij pakt zijn mobiele telefoon. En laat een foto zien. Koos gluurt mee over Dons schouder.

don Die telt niet.

mounir Is mijn vrouw.

don Daar zou ook je broer onder kunnen zitten. Heb je een ongesluisde versie?

Mounir twijfelt. Don verdubbelt het geld.

don Als jij laat zien wat voor heet mokkeltje onder die wigwam zit, hoef je een half jaar niet te werken.

mounir Jij moet oppassen.

don Wat draagt ze er eigenlijk onder? Doorschijnende lingerie? Jarretelletjes?

mounir Ben jij gek ofzo? *tot Koos* Is hij gek?

don Oh, ze heeft piercings. Een ringetje door haar navel? Door haar tepels?

mounir Wil je dood ofzo? *tot Koos* Wil hij dood?

don Wat voor tepels heeft ze eigenlijk? Van die kleine, opstandige volumeknopjes? Of van die zachteardige, uitgelopen

spiegeleieren?
mounir Oké. Jij bent dood. *tot Koos* Hij is dood. Ik ga mijn neef bellen.
koos Don! Je loopt drie maanden achter met mijn salaris. Dus het zou op zijn zachtst gezegd een beetje vreemd zijn –
don Hij heeft principes, Koos.
koos Wel hele rare principes.
don Volstrekt krankzinnig principes. Maar hij is niet te koop.
koos Ik ook niet.
don Weet je dat zeker.
koos Heel zeker.
don Oké. Dan is dit voor jou.
Koos wil het geld pakken. Maar Don trekt het terug.
don Alleen als je zweert dat je nooit meer zonder na te denken iemand na praat.
koos Ik zweer dat ik nooit meer zonder na te denken... *valt stil*
Don geeft het geld aan Mounir.
mounir Dat dacht ik ook.
Mounir af
Koos beent richting uitgang.
koos Ik neem ontslag.
don Je neemt elke week ontslag. Maar je zit aan me vast als een strontvlieg op een berg kaviaar!
Koos af

Don inspecteert de wassen beelden. Hij houdt stil bij een van de vrouwelijke iconen.
Maurice en Edwin op
Don ziet de broers niet.
don *tot het wassen beeld* Maak je geen zorgen. Die komt wel weer terug. Hij is een beetje snel aangebrand. Jouw vuur lijkt ook nog steeds niet geblust...
Don betast het beeld. Maurice schraapt zijn keel. Don draait zich om.
maurice Ik stel voor dat we dit op een volwassen manier

oplossen. Dit zijn onze eisen. Jij biedt in het openbaar je excuses aan. En je betaalt onze familie een schadevergoeding –

edwin *tot Don* Wat zit je nou te kijken?

don Sorry?

edwin Zit je nou naar mijn stropdas te kijken?

don Ik kijk helemaal niet naar je stropdas.

edwin Jij kijkt niet naar mijn stropdas?

don Nee.

maurice Ed.

edwin Oh, je zit niet naar mijn stropdas te kijken. Omdat-ie niet duur genoeg is zeker?

Kan je niet eens even de beleefdheid opbrengen om naar iemand z'n stropdas te kijken?

don Er is niks mis met je stropdas.

edwin Oh, dus je kijkt wel. Je zit dus glashard te liegen?

maurice Edwin.

edwin Je kan van alles bij mij doen. Maar je moet niet recht in mijn gezicht gaan liegen. *tot Don* Jij hebt een probleem, jongen.

maurice Ed!

edwin Een groot probleem.

Edwin bindt in.

maurice Goed. Je biedt je excuses aan, En je betaalt ons een schadevergoeding wegens reputatieschade. En dan denk ik dat we er helemaal uit gaan komen.

don Lieverds. Niemand heeft het flauwste benul van jullie bestaan, dus ik ben bang dat jullie helemaal geen reputatie hebben. En wat er niet is kan je ook niet schaden. Ergo, jullie eis is volslagen krankjorum. Sterker nog, ik vind het abject. En infaam.

edwin Wat zegt hij allemaal?

don En of ik Elvira's hart gebroken heb weet ik niet, maar ik weet wel dat ik het sneller heb doen kloppen. In dat licht is excuses eisen even ridicuul als bespottelijk.

edwin *tot Don* Je hebt gezworen Elvira trouw te blijven tot de dood jullie scheidt!

don Als de leugen ergens de norm is, dan is het in de kerk.

Vertoon ik eens wat sociaal wenselijk gedrag, is het weer niet

goed. Oké boys, als dat het was, ik word verwacht op een fuifje.

maurice Hoe zit het met onze zakelijke plannen?

edwin Wat doe jij nou?

Maurice neemt Edwin apart.

edwin Ik ga geen zaken meer met hem doen. Niet na wat hij

Elvira heeft geflikt.

maurice Het zijn zaken met zijn vader.

edwin Maakt me niets uit.

maurice Ed, Ed. Kijk me aan.

edwin Alleen al dat smoel van 'm.

maurice Ed! Godverdomme! Denk nou even na. Ons hele

kapitaal zit erin.

Edwin bindt in.

maurice *tot Don* Is je vader akkoord met de financiering?

don Oeps. Helemaal vergeten. Maar troost je met de gedachte dat

als ik het hem wel gevraagd had, hij er niet op in was gegaan.

stilte

edwin Ik pak hem.

maurice Ed, wacht.

edwin Ik pak hem.

maurice Wacht nou even.

don Waarom wachten? Een mens dient zich te allen tijde over te

geven aan zijn eerste impuls. *tot Edwin* Maar voor je me te lijf

gaat, nog één vraag. Heb je dit goed voorbereid?

edwin Hoezo?

don Hoe ga je het aanpakken?

edwin Ik ga je voor je harsens slaan.

don Fair enough Maar wordt het een corrigerende tik, een

schedelbasisfractuur of ga je me dood slaan?

Edwin in verwarring.

don Als je me dood slaat zal je op z'n minst worden aangeklaagd

wegens poging tot doodslag. Dat is acht jaar zitten. Zes met

goed gedrag, maar dat lijkt me in jouw geval geen haalbare

kaart. Anders zal je moeten vluchten. Maar wellicht is het je

opgevallen dat in dit gebouw zo'n beetje elke cameraploeg en

fotograaf van het land aanwezig is. Sterker nog, ze wachten

achter die deur.

Edwin kijkt naar Maurice. Maurice twijfelt.

don Heren, het was me een waar genoegen. Tot de volgende familiereünie. *tot Edwin* Mooie stropdas.

Edwin stormt op Don af. Maurice is net op tijd om hem tegen te houden. En neemt Edwin weer apart.

maurice Ed. Ed. Denk nou verdomme één keertje na voordat je iets doet. Als je hem het ziekenhuis in slaat kunnen we fluiten naar ons geld. We geven hem twee dagen om over de brug te komen. Komt hij met niks, dan kan je hem alsnog te grazen nemen.

tot Don Je hebt twee dagen om bij je vader het geld regelen.

Twee dagen. En geen minuut langer.

De broers maken aanstalten te vertrekken.

don Zeg Maurice... je was er toch al een tijdje van op de hoogte dat ik geen voorvechter ben van de monogamie?

maurice Hoe bedoel je.

don Je hebt op mijn kosten heel wat exorbitante partijtjes mogen bezoeken.

maurice Ik weet niet waar je het over hebt.

don Dan fris ik je geheugen toch even op. Oktoberfest met de Duitse dirndls, bunga bunga met de Milanese modelletjes, midzomernacht met de Scandinavische paardrijmeisjes...

maurice *tot Edwin* Hij zegt maar wat.

don En je bent zelf ook nog behoorlijk in galop geraakt.

maurice *tot Edwin* Onzin.

edwin Is dit waar?

maurice Natuurlijk niet.

edwin Is dit waar?

maurice Ed. Laat je niet gek maken.

edwin Wist jij ervan?

maurice Ed. Laat me los.

edwin Wist jij hier van!

maurice Ed. Je zit nu heel erg op je emotie.

Geworstel. Don kijkt het schouwspel geamuseerd aan.

don Het is een groot evolutionair vraagstuk dat twee neanderthalers als jullie een zusje hebben met zulke verrukkelijk pronte borstjes.

Edwin en Maurice houden stil. Edwin laat Maurice los en vliegt Don naar de keel. Maurice snelt toe om Edwin tot bedaren te brengen. Geflits. Geklik van camera's. Rumor. Edwin en Maurice laten los. Don is direct in zijn element. Glimlacht. Zwaait. Knikt. Knipoogt. Maurice en Edwin moeten wennen aan het licht. Knikken, grijnzen, zwaaien. Maar het gaat allesbehalve vanzelf. Maurice trekt Edwin aan zijn mouw. Maurice en Edwin af

Ellen op

Ze is nog steeds in de zevende hemel. Ze neemt plaats achter een spreekgestoelte. Frontaal naar de zaal. Het rumor verstilt.

ellen Geweldig dat jullie in zulke geile getale – grote getallen zijn komen opdagen. Voordat we overgaan tot de onthulling van het wassen beeld, is er nu de mogelijkheid om nog enkele vragen te stellen.

Oh, ik ben trouwens Ellen. Voor de mensen die willen weten hoe het met mij gaat. Het gaat uitstekend. Dankuwel.

Don beweegt zich naar het spreekgestoelte.

ellen Zijn er vragen?

Ellen wijst iemand in de zaal aan. Luistert. Knikt.

ellen Kon iedereen dat verstaan? Nee? *tot Don* Welk sterrenbeeld heeft jouw ideale vrouw?

don Schorpioenen hebben me altijd heel erg aangetrokken. Die zijn open en eerlijk, maar hebben tegelijkertijd ook dat mysterieuze. Maar met tweelingen voel ik ook een hele sterke klik. En met kreeften, watermannen, vissen, boogschutters...

Ellen begint driftig te knikken ...voel ik me intens verbonden.

ellen Volgende vraag.

Ellen wijst iemand in de zaal aan. Luistert. Knikt.

ellen Oh, dat is een leuke vraag. Ben je een honden- of een poezenman?

don Oeh, goede vraag zeg. Die is moeilijk. Poes.

Ellen wijst iemand in de zaal aan. Luistert. Knikt.

don Mijn favoriete vakantiebestemming? Ik ben op de meest idyllische uithoeken van onze aardbol geweest. Maar uiteindelijk

ben ik toch het gelukkigst, gewoon in mijn trainingsbroek op de bank, in mijn eigen huisje... op de Bahama's.

Ellen kijkt de zaal in. Wijst. Luistert – nu wat langer. Keert zich naar Don. Twijfelt.

ellen Er gaan geruchten dat je tijdens je huwelijksreis een slippertje hebt gemaakt met een luchtvaartmedewerkster.

don En wat is de vraag?

ellen Is dat waar?

don Ik ben blij dat ik dit misverstand nu voor eens en altijd uit de wereld kan helpen.

Dames en heren, daar is helemaal niets van waar.

Een slippertje veronderstelt dat het per ongeluk gebeurde. En daar was geen enkele sprake van. Ik liep de vliegtuigtrap op. En daar stond ze. Ik keek haar aan. 'Welkom aan boord', zei ze. Maar haar ogen vertelden een heel ander verhaal. 'Ontdoe me van dit uniform. Haal me weg uit dit keurslijf. Help me ontsnappen. Bevrijd me, Don, bevrijd me. Laat me weer vrouw zijn.' U kunt zich de kwelling voorstellen dat we moesten wachten op het signaal 'riemen los'. Maar het was het meer dan waard. Ik denk dat het de eerste keer is dat een vliegtuig door menselijk toedoen in turbulentie is geraakt. Als er hier vrouwen aanwezig zijn die zich, op wat voor wijze dan ook, enigszins bekneld voelen...

ellen Goed. Voor de mensen die nog geen uitrijkaart hebben...

Rumoer zwelt aan. Geflits. Klikken van camera's. Don poseert triomfantelijk.

Ellen af

Don gaat terug naar de ruimte waar hij vandaan kwam. Het rumoer sterft weg. Don is leeg.

Koos op

koos Jij mag een berg kaviaar zijn, ik ben geen strontvlieg.
stilte

don Een huis. Met een tuin. Een vrouw. En een kind. En een normale baan. Overdag.

Koos knikt.

don Hoe gaat dat in zijn werk.

koos Je staat op. Gaat naar je werk. En om een uur of vijf ga je weer naar huis.

don En dan?

koos Dan zegt je vrouw. Hoe was je dag. En dan zeg je. Prima.

don Hm.

koos En dan vraag je. Hoe was jouw dag? En dan zegt zij. Ook prima.

stilte

don En dan?

koos Ga je eten. Breng je de kinderen naar bed. Je kijkt wat televisie. En je gaat slapen. *stilte*

koos Je kan alles nog oplossen. Gewoon je excuses aanbieden.

Don kijkt Koos niet begrijpend aan.

koos Elvira.

don Elvira heeft mijn hart gestolen. En dat hart is beschikbaar voor al het moois dat de wereld mij te bieden heeft. Maar ze is niet in staat gebleken mijn hart vast te houden. En dat neem ik haar kwalijk. Zij is degene die ons huwelijk op de klippen heeft laten lopen.

Koos zoekt naar woorden.

don Weet je wat wij gaan doen. We gaan naar huis. En dan maken we er een rustig avondje van. Gewoon met zijn tweetjes. En dan vraag ik. Hoe was je dag? En dan zeg jij. Prima. Wat meisjes erbij. Weet je wat, we bestellen ook een meisje voor jou.

koos Dat is tegen mijn principes.

don Op kosten van de zaak. En vraag die oude smeerpomp ook of hij zin heeft om mee te gaan.

Koos weigert. Maar Don dwingt hem oog in oog te gaan staan met het wassen beeld van de prins, en het spel mee te spelen.

koos *met tegenzin* Majesteit – ik bedoel zijne koninklijke hoogheid. Mijn werkgever en ik, wij gaan zo naar huis, voor een rustig avondje in huiselijke kring, met een meisje of twee, drie, hooguit vier... – *tot Don* Kom, we gaan.

Koos maakt aanstalten te vertrekken.

prins Ik denk niet dat jullie meisjes het halen bij wat ik hier om me heen heb verzameld.

Don kan het beeld verstaan. Koos niet.

don Koos, hij praat.

koos Dat lijkt me erg onwaarschijnlijk.

don Hij praat.

Don gaat oog in oog met het beeld staan.

don Kan je praten?

prins Ik herken wel wat van mezelf in jou, weet je dat? Ik had ook de gave om op andermans kosten het leven te vieren. En me niet te laten dwarsbomen door de huwelijkse moraal. Maar mijn god, jongen. Wat een gebrek aan tact. Er is maar één manier om dit een leven lang vol te houden. Toon af en toe berouw. Lever wat medailles in. En doe alsof het je aan het hart gaat. Je zult verstedd staan. Zelfs je grootste tegenstanders trappen erin. Maar wacht er niet te lang mee. Je hebt nog twee dagen.

stilte

don Hij praat.

koos Kom.

don Hij praat.

Don en Koos af

scène 4

Hotel. Het woongedeelte van een luxe hotelsuite. Een sofa, met de rug naar de zaal. De suggestie van aanpalende ruimtes:

badkamer, hal, etc. We horen muziek.

Candy, Mandy en Sandy, kamermeisjes, doen een erotische dans met stofzuigers. Ze bewegen synchroon en routineus. Don komt overeind op de sofa. In een kamerjas. In zijn hand een halflege fles drank. Hij probeert het dansje te imiteren, verliest zijn evenwicht, valt op de sofa, en is weer uit beeld. De meisjes beginnen aan een striptease. Don komt weer overeind. Kan maar net zijn evenwicht bewaren. Ondanks dat de meisjes steeds meer kledingstukken van zich afwerpen verslapt Dons aandacht. Hij danst met zichzelf.

Koos op

Gehaast. Half aangekleed. Hij zet de muziek uit.

koos Je vader is op weg naar boven.

Don blijft als verdoofd op de sofa staan.

don Het is midden in de nacht.

koos Het is bijna tien uur.

don Middenin de avond.

koos Ochtend.

Don gaat op de sofa zitten. De meisjes nestelen zich rondom hem.

Don sr. op

stilte

don sr. Je kunt hier ontstellend gelazer mee krijgen, dat weet je?

don Ze zijn niet van het hotel.

don sr. Wie zijn dit dan?

don Het zijn vrienden.

don sr. Vrienden.

don Huisvrienden.

don sr. Dit is geen huis. Dit is een hotel. Je woont in een hotel.

don Hotelvrienden.

don sr. Stuur ze weg.

don Ze gaan nergens heen.

don sr. Stuur ze weg.

don Je komt na twee jaar weer eens opdagen om mijn vrienden te beledigen?

Don jr. begint aan de meisjes te frummelen. Gegiechel.

don sr. Genoeg!

Don jr. en de meisjes schrikken. De meisjes gaan elders zitten.

don sr. Waarom?

Toen je op je vierde bij de juf onder haar rok zat was je een boefje. Op je negende in de meisjeskleedkamer werd het deugniet. En toen je op je elfde bij de au-pair in bed kroop heette het vroege puberteit. De jaren die volgden zullen we maar samenvatten als een volkomen uit de hand gelopen adolescentie. Maar dit kan niet meer. Dit kan echt niet meer. Zo heb ik je toch niet opgevoed.

don Oh, jij hebt me opgevoed?

don sr. Ik ben er misschien te weinig voor je geweest. Maar daar heb ik mijn excuses voor aangeboden. Dus dat onderwerp is afgehandeld. Maar ik heb je wel een aantal normen en waarden bijgebracht. Een beschavingsminimum waaraan een mens zich heeft te houden. En ja, ik zoek zelf ook wel eens de grenzen op. En ga daar af en toe overheen. Want het is eten of gegeten worden daarbuiten. Maar dat geldt voor het zakenleven. Niet voor hoe je met je geliefden omgaat!

don Nee, op dat gebied was je inderdaad een lichtend voorbeeld.

don sr. Jij gaat mij niet de les lezen! Niet na wat je nu weer geflikt hebt. Hoe haal je zoiets in je hoofd? Je staat op de voorpagina's van alle bladen! Dat meisje, waar je mee getrouwd bent. Valt daar nog iets te repareren? Haar familie wil genoegdoening. Hoe moeilijk is het om gewoon je excuses aan te bieden? Het zijn maar drie woorden. En je hoeft er niets van te menen.

don Stuur jij dan een cameraploeg mee? Goed voor je kijkcijfers.

don sr. Waarom kan je niet gewoon eens een keer normaal doen! Je hebt toch wel een beetje zelfrespect? Een greintje integriteit? Je zal me wel weer een oude dwaas vinden, maar ik koester nog altijd de droom, tegen beter weten in, dat je op een dag mijn kantoor binnenloopt, je hand op mijn schouder legt en zegt. Het is genoeg pa. Het is goed zo. Ik neem het van je over.

Don jr. legt zijn hand op de schouder van Don sr. En begint dan te lachen.

don sr. Ik heb hier geen tijd voor... Ik zou één ding goed in je oren knopen. Dwing me niet je te onterven. Want ik doe het. Ik doe het.

don Doe wat je niet laten kan.

koos Nog even over dat onterven... Misschien is het goed om voor die tijd de achterstallige salarissen –

don sr. Wie is dit?

don Dat is de gorilla die je al drie jaar betaalt om mij uit de problemen te houden.

koos Maar over die betaling dus –

don sr. Jij moet je werk beter doen. Anders vlieg je eruit.

Duidelijk.

Koos knikt.

stilte

don sr. Ik heb altijd geloofd, dat wie hard werkt meer bereikt dan wie de goden verzoekt. Maar ik ben één keer in mijn leven op mijn knieën gegaan. En ik heb gebeden. Om een zoon. En dan krijg je dit... ik schaam me kapot voor je...

don Mijn huis uit. Ga godverdomme mijn huis uit!

stilte

don sr. Het ga je goed, jongen. Dames.

Don sr. af

Koos spoedt hem achterna.

Koos af

don *tot de kamermeisjes* Fill the jacuzzi. Do it!

Candy, Mandy en Sandy af

Don is alleen op het toneel. Volkomen leeg.

lange stilte

Koos op

koos Dit kan echt niet. Hij stond te trillen in de lift.

don Ging het te ver?

Koos knikt.

don Er zijn grenzen hè?

Koos knikt.

don Twee jaar niet komen opdagen. En dan mijn vrienden beledigen. Ik vind het schokkend.

koos Als je nog iets wil terugzien van de erfenis moet het nu!

don Ik zoek wel een baantje.

koos Jij? Een baan?

don Jij hebt ook een baan. Dus echt ingewikkeld kan het niet zijn.

koos Hoe zie je dat voor je.

don Gewoon. Ik ga ergens op sollicitatiegesprek. En dan zit daar een vrouw. In een mantelpak. Achter een bureau. En die vraagt.

Wat voor positie ambieert u, meneer? En dan zeg ik. Op zijn hondjes, mevrouw. Gaat u alvast maar op het bureau liggen.

koos Don. Als je nu naar beneden gaat, valt er nog iets te redden.

Gejoel en gespetter vanuit de badkamer.

don Buiten staat een trillende oude man, binnen dobberen drie

dampende bad eendjes. Wat denk je zelf?

Don beweegt zich naar de badkamer.

Elvira op

Don houdt stil.

elvira Maak je geen zorgen. Ik ben niet gekomen om een scène te maken. Ik kom mijn laatste spullen halen.

Elvira loopt de kamer in.

koos Ho. Stop. Kamermeisje... ploegendienst...

elvira Koos. Wat is er?

koos Grote schoonmaak...

Elvira ziet Candy, Mandy en Sandy en houdt stil.

stilte

Elvira keert zich naar Don.

elvira Ik heb besloten je niet te haten. Ik hou van je. En ik zal altijd van je blijven houden.

En of het voor jou nou een spel was of niet, niemand gaat mijn mooie herinneringen met terugwerkende kracht om zeep helpen.

Jij niet. En jij niet, Koos. En zij al helemaal niet.

Je hebt me opgetild. Je hebt me laten zien hoe licht het bestaan kan zijn. Je hebt me het gevoel gegeven dat ik het middelpunt van het universum was. Maar zo onweerstaanbaar als het genot, zo ondraaglijk was de pijn. Alsjeblieft, doe dit nooit meer iemand aan.

Er is jou een leven lang wijsgemaakt dat alles om jou draait. En dat je maar met één doel op aarde bent. Om het jezelf naar de zin te maken. Dat je daar nog in bent gaan geloven ook, neem ik ik je niet eens kwalijk. Maar voor mij is het niet genoeg. Er moet toch iets meer zijn. Iets dat je kunt delen. Iets dat voortduurt.

Kijk nou eens om je heen! Niets in deze ruimte is met liefde gemaakt. Niemand hier kan het wat schelen hoe het met jou gaat.

Ik had gehoopt dat ik je kon veranderen. Dat zal je zelf moeten doen. En ik hoop dat er dan iemand met je mee wil. Iemand die van je houdt. Ik hou van je, Don. Maar ik ga niet meer met je mee. Dat gaat niet meer. Als ik zo de deur uit loop zul je geen last meer van me hebben. Ik wil geen geld van je. Geen excuses. Niets. Ik wil je slechts om één gunst vragen. Red jezelf.

Dag.

Dag, Koos.
Elvira af

Koos is geëmotioneerd.

don Ik weet precies wat je denkt.

Goed kontje.

En ik kan je vertellen. Niet alleen goed. Ook uiterst neukbaar.

Gek genoeg gaat dat niet altijd samen. Er zijn vrouwen met voortreffelijke kontjes die niet echt goed neukbaar zijn. En er zijn vrouwen met heel dubieuze kontjes die weer buitensporig goed neukbaar zijn. De moraal van het verhaal. Don't ever judge a woman before you fucked her.

Gejoel en gegiechel uit de badkamer.

don Over kontjes gesproken.

Het gejoel gaat over in gekrijs en gespartel.

Candy, Mandy en Sandy op

Ze komen naakt, gillend en onder het schuim de badkamer uitrennen. Linéa recta de hotelsuite uit.

Candy, Mandy en Sandy af

don Rambo, ga eens kijken wat daar is.

Koos af

De prins op

prins Zo moeilijk is het toch niet? 'Sorry. Het spijt me. Ik bied mijn oprechte excuses aan.' Of. 'Als ik iemand heb gekwetst, dan betreur ik dat ten zeerste.' Deze doet het ook goed. 'Met de kennis van nu had ik het toen anders gedaan.' Of deze. 'Het was een beetje dom.' En als je echt uit wil pakken. 'Ik heb fouten gemaakt. Ik heb mensen misleid. Zelfs mijn vrouw. En dat doet me intens veel verdriet. Niets is voor mij zo belangrijk als mijn familie. Daarom vraag ik u, in het landsbelang, om onze privacy te respecteren, en terug te keren naar de uitdagingen die voor ons liggen. God zegent u, en god zegent ons prachtige land.' Moet lukken toch?

Don knikt. Maar weinig overtuigend.

prins Verpruts het niet nog een keer, want je tijd begint op te raken. Je hebt nog één dag.

De prins af

prins *off stage* Weet iemand waar die meisjes heen gingen?

Koos op

stilte

don Wat zou jij doen als je nog maar één dag zou hebben?

koos Misschien de financiën een beetje op orde brengen.

Achterstallig salaris...

Wat ga je doen?

don Naar buiten.

koos Zal ik een taxi bellen?

Don schudt nee.

koos Je gaat zelfstandig naar de taxistandplaats lopen?

don Ik ga lopen.

koos Je gaat lopen? Als in wandelen – te voet?

Don knikt.

koos Maar daar ben ik niet op voorbereid.

don Jij gaat ook niet mee.

koos Dan kan ik je veiligheid niet garanderen.

don Dat kan je ook niet. En dat heb je nooit gekund.

koos Waar ga je naar toe?

don Ik ga lopen. Ik ga een stukje lopen.

scène 5

Park. Don sr. en Koos zitten op een bankje. Ze wachten.

don sr. Als dit een grap is ga ik linea recta naar de notaris.

koos Hij wilde ons hier ontmoeten.

don sr. Buiten? In een park? In de natuur?

koos Ik zag het ook niet aankomen.

don sr. Dat is toch jouw beroep? Dingen zien aankomen. Weet je dat ik het nooit voor het geld heb gedaan. Je ligt niet aantoonbaar beter in je kist als er een paar miljard op je rekening staat. Het gaat erom iets op te bouwen. En iets door te geven. Hij is niet

dom. Doet het goed op camera. En weet hoe je mensen voor je karretje moet spannen. Er staat hem niets in de weg het roer over te nemen. Als jouw vader een bedrijf zou hebben. En je in zijn voetsporen zou kunnen treden. Dan zou je dat mooi vinden. Een eer. Toch? Heeft hij het vaak over mij?

Koos gebaart 'niet echt'.

Don jr. op

don Excuses dat ik wat laat ben. Ik moest op een rijtje zetten wat er in mijn hoofd omgaat. Gisteren, pap, nadat jij was vertrokken, ben ik naar buiten gegaan. Het was alsof mijn voeten met me aan de wandel gingen. En ik eindigde hier. In het park. Daar, om precies te zijn. Bij de vijver. Het miezerde een beetje. Ik ging in het natte gras zitten. Deed mijn schoenen uit. En liet mijn voeten in het koude water zakken. In de spiegeling van het water zag ik de wolken voorbij trekken. Vlak voor me zwommen twee eenden. Een mannetje. En een vrouwtje. Wisten jullie dat eenden monogaam zijn? Een paar meter verderop probeerde een klein eendje, driftig spartelend, zijn ouders bij te halen. De eenden hielden even in, tot het kleintje weer bij was, en ze zwommen weer verder. En in die paar seconden, die paar tellen, werd opeens alles helder. Alsof ik al die jaren door matglas naar buiten heb gekeken. En iemand voor het eerst de ramen openzette. En ik begon te huilen. Het spijt me, pap. Sorry. Sorry voor alles wat ik gedaan heb.

don sr. Het is goed, jongen.

don Het spijt me zo.

don sr. Het is al goed.

don Ik hoop dat je me nog een kans wil geven.

don sr. Ongelooflijk... Hoe één woord van spijt al die jaren ellende van tafel kan vegen.

don En dat ik hier nog sta, dat heb ik aan jou te danken, Koos. Jij verdient ook mijn excuses, vriend.

Koos is geëmotioneerd.

don sr. *tot Koos* Zie je nou wel. Ik heb aan hem getwijfeld. Maar ik heb de hoop nooit opgegeven. En ik heb gelijk gekregen.

Zoals wel vaker.

Don jr. en Don sr. omhelzen elkaar.

don Sorry, pap. Het spijt me zo.

don sr. Het is goed, jongen. Het is al goed.

De mannen maken zich los.

don sr. Ik moet gaan. Er moet gewerkt worden. Ik ben trots op je.

Don sr. af

koos Ik wist het... ik heb het altijd geweten... dat deze dag ooit zou aanbreken.

Don trekt zijn broek naar beneden.

don Pannenkoek!

koos Nee.

don Koos. Ik weet dat je niet behoort tot de grote denkers van de eenentwintigste eeuw, maar geloofde je het echt?

koos Hoe bedoel je.

don Denk je nou echt dat ik één woord meende van die onzin?

koos Waarom.

don Jezus Koos, hoe lang ken je me nou al?

koos Waarom!

don Monogame eenden... Als er één beest alles neukt wat los en vast zit dan zijn het die geile eenden wel.

koos Ik hou er mee op.

don Wil je weten waaraan ik dacht toen ik die eendjes zag zwemmen?

koos Ik kap ermee.

don Eendenleverpaté. Eendenleverpaté in lauwwarme cranberrysaus op een bedje van tuinkers met een goed glas Sancerre. Dit heb ik bij mijzelf overdacht, verregend, op een miezerige morgen, domweg gelukkig, met mijn voeten in die kutvijver.

koos En wat je zei... over mij.

don Heb ik iets over jou gezegd, Winnetoe?

koos Dat wij een soort van band hebben.

don Waarom sta jij hier in je absurde apenpakje? Voor het geld of voor de vriendschap?

koos Het kan toch allebei.

don Dat je geen enkel principe hebt, is tot daar aan toe. Maar als

je ook nog in je eigen leugens gaat geloven, kan je je koffers pakken.

koos Alsof jij het zo nauw neemt met de waarheid.

don Ik maak de werkelijkheid wel eens wat mooier dan ze is.

Maar uitsluitend ter verhoging van de feestvreugde. Maar ik lieg niet. Ik lieg over geen van mijn daden.

Waarom ben jij hier, Koos. Wees nou eens eerlijk!

Koos af

De prins op

Hij houdt stil aan de rand van de vloer.

prins Je kan niet ontkennen dat ik je gewaarschuwd heb.

Maurice en Edwin op

don Nou ja, het moet niet gekker worden. Mijn geliefde schoonbroertjes. Nooit geweten dat jullie ook van die fervente natuurliefhebbers zijn. Het is ons een eer en genoeg.

Maurice en Edwin kunnen de prins niet zien.

edwin Hij zou toch alleen komen?

maurice Hij is ook alleen.

edwin *tot Don* Wat was dat ons?

don Pluralis majestatis.

edwin Wat zei jij tegen mij?

maurice Ed. Focus.

don Ik heb wel voldoende flora en fauna gezien voor de rest van het jaar. Weten jullie waar ik hier een taxi kan vinden?

Maurice knikt naar Edwin. Edwin fouilleert Don.

don Ik weet niet precies wat je aan het doen bent, maar ik voel iets meer genegenheid dan tijdens onze vorige pas de deux.

Edwin is klaar met fouilleren en knikt naar Maurice.

maurice Waar is het geld?

don Het geld.

Edwin haalt een honkbalknuppel tevoorschijn.

don Ah, jullie gaan lekker sporten. Dat lijkt me voor mij een uitgelezen moment om terug te keren naar de beschaving.

maurice Luister, klootzak. Een pak slaag ga je sowieso krijgen.

Als je de schade nog enigszins wil beperken, ga je nu je excuses

aanbieden.

stilte

don Nee.

Edwin haalt uit. Don valt op de grond en krimpt ineen van de pijn.

maurice Je excuses.

don Nee.

Edwin haalt uit.

maurice Heb je geen spijt? Voel je niets van schuld? Geen greintje berouw?

don Nee... nee... en nee...

Edwin haalt drie keer uit.

maurice Hoe moeilijk is het om godverdomme je excuses aan te bieden?

don Waarom zou ik mijn excuses aanbieden... als ik nergens spijt van heb...

Edwin haalt uit.

maurice Je tekent je eigen doodsvonnis, idioot! Wil je blijven leven of niet?

don Ja... maar alleen als ik kan leven... zoals ik dat wil...

Maurice knikt naar Edwin. Edwin slaat op Don in. Tot Don niet meer beweegt.

Maurice en Edwin af

Koos op

Hij kijkt of de kust veilig is. Hij buigt zich over Don en stelt vast dat hij dood is. Hij komt overeind en staart naar Dons levenloze lichaam.

koos Verdomme... Daar gaat m'n loon.

Don Juan ging in première op 30 september 2012 in de Stadsschouwburg Groningen in een productie van het Noord Nederlands Toneel.

don	Peter Vandemeulebroecke
koos	Ko van den Bosch
don sr.	Jack Vecht
elvira	Meral Polat
maurice	Lowie van Oers
edwin	Tom van Kalmthout
henk	Bart Rijnink
mariska	Maartje van de Wetering
sophie	Malou Gorter
ellen	Malou Gorter
prins	Jack Vecht
mounir	Bart Rijnink
candy	Jenice de Haan
mandy	Charmaine Klof
sandy	Marrit Nicolai
barbie	Klara Alexova (extra zwijgende rol)

Regie: Dana Nechushtan

www.nnt.nl

Nathan Vecht (1977) schreef toneelstukken voor onder meer theater Bellevue, het Noord Nederlands Toneel en de Parade. Zijn werk is uitgegeven door de Nieuwe Toneelbibliotheek en International Theatre & Film Books en haalde de shortlists van de Stückemarkt in Berlijn en het Hot Ink Festival in New York. Naast zijn theaterwerk schrijft hij scenario's voor film en televisie. Nathan studeerde Architectuur aan de TU in Delft en maakte zijn debuut in het theater als helft van het cabaretduo Ruben & Nathan, waarmee hij in 2002 het Camerettenfestival won.

www.nathanvecht.nl

Toneelwerk

Don Juan – 2012

Post – 2011

God in Frankrijk – 2010

Go Vote! – 2009

Fietsen voor Malawi – 2008

Woningnood – 2007